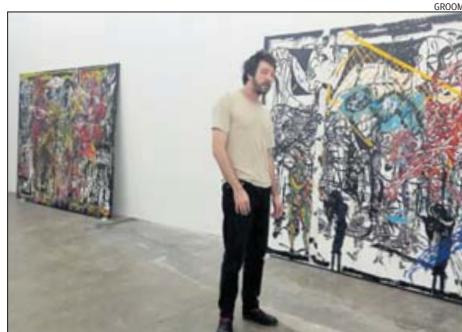

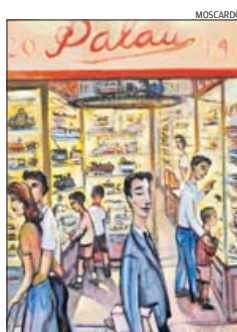
Accents ▶ ART

GROOM

ADRIÀ CIURANA

MOSCARDÓ

E. CAMPS

RÀFOLS-CASAMADA

ORSTEN GROOM

▶ **Espai d'Art Àcentmètrés-ducentredumonde, Perpinyà.** Avda. de la Grande Bretagne, 3. **Del 18 de gener al 8 de març.** Tots els dies de 15 a 19 h. Festius obert.

■ La temptació biogràfica, en el car que ens ocupa, és massa gran com per no sucumbir-hi: Orsten Groom (el seu nom «legal» és Simon Leibovitz-Grzeszczak) va néixer al cor de la jungla, a la Guaiana Francesa. Segons la llegenda -explica al seu web-, tan bon punt va veure la llum va caure a les clavegueres i, un cop allà, no va ser trobat fins al cap de tres dies: estava nu a sobre d'un promontori de fang i custodiat per una horda de gripaus gegants. Després d'aquests inicis diguem-ne accidentats, tornaria a Europa. A França, estudiaria Belles Arts fins que, el 2002, un aneurisma li canviaria la vida: només dos dies

després de l'hemorràgia cerebral es va sotmetre a una cirurgia d'emergència. Sortiria del coma miraculosament il·lès però amnèsic i epilèptic. D'aleshores ençà, la vida de Groom està marcada per la creativitat desfermada i per un sentiment d'independència a prova de tota forma de convenció: pintor, però també músic, poeta, cineasta i qualsevol cosa que l'ajudi a situar-se al marge d'una realitat alienada que sembla decidida a proscriure a les coses i a les persones... El conegut artista contemporani Jonathan Meese es refereix a Groom amb uns termes que ens poden resultar il·luminadors: «Orsten Groom prové de les coves i de l'edat mitjana i manté viva la història en l'art contemporani. Ve del futur. Doncs això: fill d'una època que se somia desinfectada, Groom proposa un retorn a les clavegueres destinat a neutralitzar els nostres somnis de mico (o els de la raó). **E. CAMPS**

COL·LECTIVA

▶ **Casa Empordà, Figueres.** Plç. de l'Escorxador, 2 **Del 22 de març.** Horari: www.figueres.cat

■ El col·lectiu d'artistes «Art Viu» fa un homenatge a l'escriptora empordanesa (tot i que, en realitat, va néixer a Vic) Maria Àngels Anglada que es podrà veure a la Casa Empordà fins al 22 de març de 2020. La mostra compta amb peces inspirades no només en la seva obra literària sinó també en el seu tarannà reivindicatiu, humanístic i públic tan intens, en la seva sensibilitat i recerca, en el seu amor per la terra, i en la manera com es va fer estimar. S'hi poden veure obres plàstiques i literàries de Radu Adrin Puiu, Josep Maria Ametlla, Ana Astorga, Glòria Bassols, Olga Bereza, Teresa Bosch, Adrià Ciurana, Montserrat Cufí, Imma Figueras, Daniel Lleixà, Carme Porqueras, Manel Puig, Gemma Romero i Pilar Sanjuan. **E. CAMPS**

J. I R. MOSCARDÓ

▶ **Galeria d'Art l'Arcada, Blanes.** Passeig de Dintre, 11 **Del 21 de febrer al 19 de març.** Diari de 17.30 a 20.30h. Dissabtes d'11 a 13 h i de 17.30 a 20.30 h. Festius tancat.

■ Massa sovint es parla de Ramon Moscardó i del seu germà bessó Josep com d'una sola personalitat creativa oblidant que, de fet, gairebé sempre pinten per separat. Dit això, i bandejant la possibilitat d'imaginar l'existència d'un «gen de l'art», el que resta són uns artistes que han pogut viure sempre de la seva feina. Amb l'exposició dels germans Moscardó, l'Arcada de Blanes s'afirma en una línia expositiva que sap navegar entre dues aigües, és a dir, la que aposta per la comercialitat encarada a la supervivència i, a l'extrem oposat, la que intenta mantenir viva una determinada sensibilitat estètica que no renuncia al compromís. Pintura, en tot cas, vitalista. **E. CAMPS**

ENRIC ANSESA

▶ **Can Framis, Barcelona.** Carrer Roc Boronat, 116-126 **Del 14 de juny.** De dimarts a dissabte d'11 a 18 h. Diumenges d'11 a 14 h.

■ D'aquí el títol de la darrera exposició que el gironí Enric Ansesa (Girona, 1945) presenta a Can Framis, l'espai museogràfic que la Fundació Vila Casas dedica a la pintura: «*Persistències*» -explica el comissari Toni Álvarez- no solament ens evoca el negre omnipresent, sinó també tota una sèrie de temàtiques que han tingut una continuïtat en la seva producció en el decurs d'aquests anys, i que en el seu conjunt l'han fet destacar per la seva coherència i rigor. Ni més ni menys: el «negre» del que parla Álvarez és el color (o el no color) que ha servit a Ansesa, gairebé des dels seus inicis i de manera exclusiva, per explorar l'anvers de la realitat. **E. CAMPS**

RÀFOLS-CASAMADA

▶ **Palau de l'Abadia de Sant Joan de les Abadesses.** **Del 18 de gener al 8 de març.** Diari de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Festius de 10 a 14 h.

■ Nascut a Barcelona l'any 1923, Albert Ràfols-Casamada s'inicia en el dibuix i en la pintura de la mà del seu pare, Albert Ràfols Cullerés. Després d'uns anys d'estudis d'arquitectura, es dedica de ple a la pintura i exposa per primera vegada a Barcelona, amb el grup els Vuit, al qual també pertanyia la seva futura dona, Maria Girona. El 1961 fa la seva primera exposició al Museu d'Art Contemporani de Barcelona. D'aleshores ençà, la seva pintura és cabdal en el paisatge català, especialment entre les dècades dels setanta i dels vuitanta. La mostra que acull el Palau de l'Abadia ha estat possible gràcies a la col·laboració amb la Fundació Fran Daurel. **E. CAMPS**

▶ 6 Marzo, 2020

GUILLEM RUBIÓ

▶ **Galeria Richard Vanderaa, Girona.** Carrer Auriga, 3 bxs. **Del 15 de febrer al 28 de març.** De dimarts a dissabte d'11 a 13.30 h i de 17 a 20.30 h. Festius tancat.

■ El juny del 1974 es va celebrar a la desapareguda galeria Montnegre de Pineda de Mar una curiosa exposició titulada «De la buena leche, de la alegría, del amor» protagonitzada per tres amics Barcelonins: Pérez Sánchez (dibuixant de còmics), Arseni Llopert (fotògraf) i l'artista Guillem Rubió Torres. El conjunt d'obres que Guillem Rubió (Barcelona, 1951) llavors va presentar a la galeria Montnegre de Pineda forma el nucli de la primera exposició de la nova dècada que presenta la Galeria Richard Vanderaa. El títol, fidel al principi que mou el projecte, és *Arrels*. **E. CAMPS**

ANNA AGUSTÍ

▶ **Fundació Valvi, Girona.** Gran Via Jaume I, 42 bis. **Del 4 de març a l'11 d'abril.** Diari de 17.30 a 20 h. Dissabtes d'11 a 13 h i de 17.30 a 20 h. Diumenges i festius tancat.

■ La galerista Catalina Aurich (Giart) ens recorda quin és el periple i la cosmovisió que hi ha rere els treballs d'Agustí: «L'obra que presenta en aquesta exposició Anna Agustí Hontangas ens trasllada al continent africà, en un conjunt de realitats complexes i distants per als que les senten des de fora, però molt properes i entranyables per a ella, i deixen la seva empremta, que es fa present a la seva obra dels darrers anys». Una empremta, en qualsevol cas, que l'artista de Pals sap concretar gràcies a una riquesa formal que troba en la matèria i el fragment les partícules elementals de la seva particularíssima sintaxi pictòrica. **E. CAMPS**

MODEST URGELL

▶ **Museu d'Art de Girona.** Puja-ada de la Catedral, 12. **Del 19 de desembre al 20 de maig.** De dimarts a dissabte de 10 a 18 h. Festius de 10 a 14 h.

■ L'exposició dedicada a Modest Urgell (Barcelona, 1839 - 1919) reuneix una acurada selecció de documents i d'obres de l'artista (prop d'una quarantena) procedents de museus i col·leccions públiques i privades, algunes de les quals no s'havien exposat mai a Catalunya i alhora també presenta obres de Joan Miró, Anglada Camarasa, Hernández Pijuan o Joan Ponç que dialoguen amb les d'Urgell i exemplifiquen l'admiració que l'artista va despertar en els pintors coetanis i posteriors. La mostra, produïda pel Museu d'Art de Girona i comissariada conjuntament amb l'historiador de l'art Miquel À. Codes, vol posar en relleu totes les cares d'Urgell, més enllà dels seus horitzons crepusculars. **E. CAMPS**

CARLOS MÉNDEZ

▶ **Art en Brut Gallery, Banyoles.** Plaça Doctor Rovira, 1. **Del 7 de febrer al 15 de març.** De dimarts a dissabte d'11 a 14 h i de 17 a 20 h. Festius tancat.

■ L'univers de Carlos Méndez ha de ser inclassificable per força si tenim en compte el seu periple biogràfic: una infància que, segons ell mateix explica, va passar entre remeieres i rituals ancestrals a la seva Argentina natal, un formació com a escenògraf teatral i de ballet, uns anys d'aprenentatge del gravat a Nova York i, com a fil conductor, un amor i admiració incondicionals per la pintura del britànic Francis Bacon, un dels artistes més destacats del segle XX. Sigui com sigui, el mateix artista ens diu que la seva obra «tracta d'abstraccions realistes nues de les formes i centrada en el tema humà». Doncs això: a mig camí de dos llenguatges units per la pintura. **E. CAMPS**

FALSOS VERDADERS

▶ **Museu d'Art de Girona.** Puja-ada de la Catedral, 12. **Del 22 de novembre al 19 d'abril.** De dimarts a dissabte de 10 a 18 h. Diumenges i festius de 10 a 14 h.

■ Una exposició absolutament imprescindible és la que el Museu d'Art dedica als «falsos verdaters». Comissariada per Joan Bosch i Francesc Miralpeix, professors de la Universitat de Girona, la mostra parteix d'un fet més o menys anecdòtic com podria ser l'anomenat cas Pere Mates: «Quan un museu, i especialment un museu d'art —diuen al pròleg del llibre-catàleg—, descobreix que conserva i exhibeix obres falses, és un daltabaix. D'una banda, perquè l'autenticitat de l'art és una de les característiques que el fan únic, admirable i valuós. De l'altra, perquè els museus tenen assignada la funció de garantir la preservació de la memòria col·lectiva material

i no haurien de caure víctimes de l'engany. Per això, quan al 2016 es va poder certificar que el Museu d'Art de Girona havia adquirit sis anys abans tres obres falses atribuïdes al pintor renaixentista Pere Mates, va ser una sotragada». Sigui com sigui, i més enllà de diferents casos puntuals perfectament analitzats, l'interès de la mostra és d'ordre ontològic. Autors com Denis Dutton (*Forgery and Plagiarism*) ho expliquen a la perfecció: «Si una obra d'art segueix essent el mateix objecte visual després de saber-se que és una falsificació, perquè hauríem de repudiar-la? Arthur Koestler i Alfred Lessing han insistit en què només la confusió i l'esnobisme podrien trobar-se rere el rebuig d'una falsificació; simplement, és un acte d'hipocresia i esnobisme. Segons aquest argument, si un observador no pot diferenciar entre dos objectes estètics, és que no hi ha cap diferència estètica entre ells». **E. CAMPS**